

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3047 Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ Αρ. Φύλλου 200
27 Αυγούστου 2002

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3047 Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στη Μόσχα στις 26 Ιουνίου του 2000, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΗ

Μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Ρωσικής Ομοσπονδίας για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας και Η Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας

Επιθυμώντας να συνάψουν Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφωνήσαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση

Άρθρο 1. Πρόσωπα επί των οποίων εφαρμόζεται η σύμβαση - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στα πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται

Άρθρο 2. Φόροι που καλύπτονται - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό καθενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών τους υποδιοικήσεων ή των τοπικών αρχών, ανεξάρτητα από τον τρόπον που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό εισόδημα, στο συνολικό κεφάλαιο ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας, καθώς και των φόρων που επιβάλλονται στην υπεραξία που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση ειδικότερα είναι:

α) Στην περίπτωση της Ελλάδας

- i) Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων.
- ii) Ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων (στο εξής αναφερόμενος ως «Ελληνικός φόρος»).

β) Στην περίπτωση της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

- i) Ο φόρος στα κέρδη (εισόδημα) των εταιρειών και οργανισμών.
- ii) Ο φόρος εισοδήματος των φυσικών προσώπων.
- iii) Ο φόρος επί της περιουσίας επιχειρήσεων.
- iv) Ο φόρος επί της περιουσίας φυσικών προσώπων (στο εξής αναφερόμενος ως «Ρωσικός φόρος»).

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαστικά παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται μετά την ημερομηνία υπογραφής της Σύμβασης επιπρόσθετα ή στη θέση των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές

των Συμβαλλόμενων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε σημαντική μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός αν η έννοια του κειμένου ορίζει διαφορετικά:

α) οι όροι: «το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνουν την Ελληνική Δημοκρατία ή την Ρωσική Ομοσπονδία (Ρωσία) όπως η έννοια του κειμένου ορίζει.

β) ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» περιλαμβάνει το έδαφος της Ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα της θάλασσας πέραν και προσκείμενο των χωρικών υδάτων, το θαλάσσιο βυθό και το υπέδαφος του κάτω από τη Μεσόγειο θάλασσα, επί των οποίων η Ελλάδα έχει κυριαρχικά δικαιώματα, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο με σκοπό την εξερεύνηση, εξόρυξη ή εκμετάλλευση των φυσικών πόρων αυτών των περιοχών.

γ) ο όρος «Ρωσική Ομοσπονδία» σημαίνει το έδαφος της Ρωσικής Ομοσπονδίας κι επίσης την αποκλειστική οικονομική ζώνη και την υφαλοκρηπίδα όπως ορίζεται με τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της θάλασσας του 1982.

δ) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει ένα φυσικό πρόσωπο, μία εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιαδήποτε εταιρική μορφή κεφαλαιουχικού χαρακτήρα ή οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση με μία κεφαλαιουχική εταιρεία.

στ) ο όρος «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλώνουν αντίστοιχα την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και την επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

ζ) ο όρος «υπήκοος» σημαίνει:

ι) τα φυσικά πρόσωπα που έχουν την ιθαγένεια ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

ii) τα νομικά πρόσωπα, τις προσωπικές εταιρείες ή τις ενώσεις που αποκτούν το νομικό τους καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος.

η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με πλοίο ή αεροσκάφος, εκτός αν το πλοίο ή το αεροσκάφος εκτελεί μεταφορές αποκλειστικά μεταξύ τοποθεσιών του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους.

θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

i) στην Ελληνική δημοκρατία, τον Υπουργό Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

ii) στη Ρωσική Ομοσπονδία, το Υπουργείο Οικονομικών της Ρωσικής Ομοσπονδίας ή τους εξουσιοδοτημένους αντιπροσώπους του.

2. Όσον αφορά στην εφαρμογή της Σύμβασης από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτή θα έχει, εκτός αν ορίζει διαφορετικά η έννοια του κείμενου, την έννοια που έχει σύμφωνα με τη νομοθεσία αυτού του Κράτους σχετικά με τους φόρους που αποτελούν αντικείμενο της Σύμβασης. Οποιαδήποτε έννοια σύμφωνα με τους ισχύοντες φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους υπερισχύει έναντι της έννοιας που δίδεται στον όρο σύμφωνα με άλλους νόμους του Κράτους αυτού.

Άρθρο 4. Κάτοικος

Άρθρο 4. Κάτοικος - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος» του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει κάθε πρόσωπο που σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή τόπου ίδρυσης του νομικού προσώπου ή άλλης παρόμοιας φύσεως κριτηρίου, και επίσης συμπεριλαμβάνει αυτό το ίδιο Κράτος και κάθε πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού. Αλλά ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό μόνον όσον αφορά σε εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σε αυτό το Κράτος ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε η φορολογική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) Θεωρείται ότι είναι κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β) Αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο Κράτη, θα θεωρείται κάτοικος μόνο του Κράτους στο οποίο έχει τη συνήθη διαμονή του.

γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών διευθετούν το θέμα με αμοιβαία συμφωνία.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Συμβαλλόμενου Κράτους, στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση

Άρθρο 5. Μόνιμη εγκατάσταση - Κείμενο νόμου

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει ένα καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται οι εργασίες της επιχείρησης εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) τόπο διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιονδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης, εξερεύνησης ή εκμετάλλευσης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο, ένα έργο κατασκευής συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή εργασίες επίβλεψης που συνδέονται με αυτό αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση μόνο αν το εν λόγω εργοτάξιο, έργο ή οι δραστηριότητες συνεχίζονται για χρονική περίοδο μεγαλύτερη των 9 μηνών.

4. Ανεξάρτητα από τις παραπάνω διατάξεις του παρόντος, Άρθρου ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δεν θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) Την χρήση διευκολύνσεων αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση.

β) Την διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση.

γ) Τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση.

δ) Τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή την συγκέντρωση πληροφοριών για την επιχείρηση.

ε) Τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την διεξαγωγή για λογαριασμό της επιχείρησης, οποιασδήποτε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

στ) Τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για τη διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στις υποπαραγράφους α) έως και ε) υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 οποτεδήποτε ένα πρόσωπο πλην της περιπτώσεως του ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει την εξουσιοδότηση, την οποία ασκεί συστηματικά, να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης μέσα σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό αναφορικά με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό, για την επιχείρηση εκτός αν οι δραστηριότητες, του προσώπου αυτού περιορίζονται σε εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4, οι οποίες, έστω και αν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον μόνιμο αυτό τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Μια επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο

Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρεία που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο Κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης έπε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

Άρθρο 6. Εισόδημα από ακίνητη περιουσία - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από αγροτική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος σε κάθε περίπτωση περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας για την έγγειο ιδιοκτησία, επικαρπία σε ακίνητη περιουσία, δικαιώματα τα οποία παρέχουν προσόδους μεταβαλλόμενες ή σταθερές ως αντάλλαγμα για την εκμετάλλευση ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ακίνητη περιουσία.
3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση των μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατά αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορούν να φορολογηθούν στο άλλο Κράτος, αλλά μονό ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη αυτή εγκατάσταση, τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε αν αυτή ήταν μια χωριστή και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και συνεργάζεται εντελώς ανεξάρτητα με την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.
3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, που πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.
4. Εφόσον συνηθίζεται σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από μία μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματά της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη με αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται σε αυτό το άρθρο.
5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση εκ μόνου του λόγου αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων από της μόνιμης αυτής εγκατάστασης για την επιχείρηση.
6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που αποδίδονται στην μόνιμη εγκατάσταση θα καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.
7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος τα οποία ρυθμίζονται σε άλλα άρθρα αυτής της Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των Άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος Άρθρου.

Αρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές

Αρθρο 8. Ναυτιλιακές και αεροπορικές μεταφορές - Κείμενο νόμου

1. Κέρδη (εισοδήματα) που προέρχονται από την εκμετάλλευση πλοίων σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται ο τόπος της νηολόγησης των εν λόγω πλοίων ή από το οποίο έχουν εφοδιασθεί ναυτιλιακά έγγραφα.
2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1 τα κέρδη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση πλοίου σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
3. Τα κέρδη που αποκτά μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκμετάλλευση αεροσκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο σε αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 3 εφαρμόζονται επίσης στα κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευσης ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

Αρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

Αρθρο 9. Συνδεδεμένες επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

1. Αν:

- α) Επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές και οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία, αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μια από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Εάν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης του Κράτους αυτού και φορολογεί ανάλογα κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σε αυτό το άλλο Κράτος και τα κατ' αυτόν τον τρόπο περιληφθέντα

κέρδη είναι κέρδη που θα πραγματοποιούντο από την επιχείρηση του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους εάν οι όροι που έχουν τεθεί μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα ετίθεντο μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος αναπροσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου, ο οποίος έχει επιβληθεί επί εκείνων των κερδών εφόσον αυτό το άλλο Κράτος θεωρεί δικαιολογημένη την αναπροσαρμογή. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας αναπροσαρμογής πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι υπόλοιπες διατάξεις αυτής της Σύμβασης και οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλευονται η μια την άλλη αν παραστεί ανάγκη.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από εταιρεία η οποία είναι κάτοικος τον ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως τα μερίσματα αυτά μπορούν επίσης να φορολογηθούν στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος και σύμφωνα με την νομοθεσία αυτού του Κράτους, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται με αυτόν τον τρόπο, δεν πρέπει να υπερβαίνει:

α) πέντε τοις εκατό (5%) του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων εάν ο δικαιούχος

είναι εταιρεία (εκτός προσωπικής εταιρείας) που κατέχει άμεσα τουλάχιστον το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα.

β) δέκα τοις εκατό (10%) του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις υπόλοιπες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτόπτων περιορισμών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας σε σχέση με τα κέρδη από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα» όπως χρησιμοποιείται σε αυτό το Άρθρο, σημαίνει το εισόδημα από μετοχές, ή άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη που δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα το οποίο έχει την ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί την διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μία εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισοδήματα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή βάσει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται εν όλω ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα που προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι που προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
2. Μπορούν, όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των τόκων ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει το επτά τοις εκατό (7%) του ακαθάριστου ποσού των τόκων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.
3. Ο όρος «τόκος» όπως χρησιμοποιείται στο παρόν Άρθρο, σημαίνει εισόδημα από απαιτήσεις από χρέη οποιασδήποτε φύσης, ανεξάρτητα αν οι απαιτήσεις αυτές εξασφαλίζονται ή όχι με υποθήκη ή αν παρέχουν ή όχι δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη και ιδιαίτερα εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομολογίες με ή χωρίς ασφάλεια, περιλαμβανομένων και των δώρων και βραβείων που συνεπάγονται τα ανωτέρω χρεόγραφα ή ομολογίες, καθώς επίσης και κάθε άλλο εισόδημα που έχει την ίδια μεταχείριση με τόκο σύμφωνα με την φορολογική νομοθεσία του Κράτους στο οποίο προκύπτει αυτό το εισόδημα. Πρόστιμα για καθυστερημένη πληρωμή δεν θεωρούνται ως τόκοι σύμφωνα με την έννοια αυτού του Άρθρου.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σε αυτό ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές εργασίες από καθορισμένη βάση σε αυτό, και η απάντηση από χρέος σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.
5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Αν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε αυτό είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μια μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την εν λόγω μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση, τότε οι τόκοι αυτοί θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.
6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των τόκων, λαμβανομένης υπόψη της απαίτησης από χρέος για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου

Κράτους λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.
2. Μπορούν όμως τα δικαιώματα αυτά να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν μπορεί να υπερβαίνει το επτά τοις εκατό (7%) του ακαθαρίστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.
3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών, ταινιών ή μαγνητοταινιών για τηλεοπτικές ή ραδιοφωνικές εκπομπές, οποιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου εξειδικευμένων γνώσεων, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή για τη χρήση ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.
4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή αν παρέχει στο άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτή την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.
5. Δικαιώματα, θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι κάτοικος αυτού του Κράτους. Όταν, όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα από το αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη

εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων και αυτά τα δικαιώματα βαρύνουν αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα αυτά θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος & του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων που καταβλήθηκε, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης ή τις πληροφορίες για τις οποίες καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονεύόμενο ποσό. Σε αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο

Άρθρο 13. Ωφέλεια από κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Ωφέλεια που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από την εκποίηση ακίνητης περιουσίας που καθορίζεται στο Άρθρο 6 και ευρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση πλοίων ή αεροσκαφών, που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας διαφορετική από εκείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2 και 3 φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο

Κράτος του οποίου είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την περιουσία.

Άρθρο 14. Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 14. Μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα που αποκτάται από φυσικό πρόσωπο το οποίο είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες ανεξάρτητου χαρακτήρα φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος. Όμως, το εισόδημα αυτό μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν:

α) το φυσικό πρόσωπο διατηρεί κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης των δραστηριοτήτων του, ή

β) το φυσικό πρόσωπο είναι παρών στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε μια δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει μέσα στο οικείο οικονομικό έτος, αλλά μόνο κατά το ποσό του εισοδήματος που μπορεί να αποδοθεί σ' αυτήν την καθορισμένη βάση ή σε υπηρεσίες που διεξάγονται σ' αυτό το Κράτος.

2. Ο όρος «επαγγελματικές υπηρεσίες» περιλαμβάνει, ειδικά, μη εξαρτημένες επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των γιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες

Άρθρο 15. Εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. Με την επιφύλαξη των Άρθρων 16, 18 και 19, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιας φύσης αμοιβές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία φορολογούν μόνο στο Κράτος αυτό εκτός αν η εν

λόγω εργασία ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Αν η εργασία ασκείται με αυτόν τον τρόπο, η αμοιβή που αποκτάται από αυτή μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που ασκείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος θα φορολογείται μόνο στο πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αν:

α) ο λήπτης είναι παρών στο άλλο Κράτος για περίοδο ή περιόδους που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες σε μια δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελειώνει μέσα στο οικείο οικονομικό έτος,

β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Κράτους και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση την οποία ο εργοδότης διατηρεί στο άλλο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος Άρθρου, αμοιβή που αποκτάται για εργασία που ασκείται σε πλοίο ή αεροσκάφος σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποία τα κέρδη από την εκμετάλλευση του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών

Άρθρο 16. Αμοιβές διευθυντών - Κείμενο νόμου

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητά του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας η οποία είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορούν να φορολογούνται σε αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές

Άρθρο 17. Καλλιτέχνες και αθλητές - Κείμενο νόμου

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ως πρόσωπο που παρέχει ψυχαγωγικές υπηρεσίες, όπως καλλιτέχνη θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης ή μουσικό ή ως αθλητή, από τις προσωπικές δραστηριότητές του που ασκήθηκαν στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορούν να φορολογηθούν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όταν εισόδημα από την άσκηση προσωπικών δραστηριοτήτων ενός προσώπου που παρέχει ψυχαγωγικές υπηρεσίες ή ενός αθλητή με την ιδιότητά του αυτή, δεν περιέρχεται σε αυτό το ίδιο πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή τον αθλητή, αλλά σε άλλο πρόσωπο, το εισόδημα αυτό μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15 να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκούνται οι δραστηριότητες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, εισόδημα που αποκτάται από πρόσωπο που παρέχει ψυχαγωγικές υπηρεσίες ή έναν αθλητή, με την ιδιότητά του αυτή, απαλλάσσεται από τη φορολογία στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο ασκείται αυτή η δραστηριότητα, η προϋπόθεση ότι η άσκηση αυτής της δραστηριότητας είναι στο πλαίσιο ενός προγράμματος ανταλλαγών το οποίο έχει συμφωνηθεί από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή τις πολιτικές υποδιαιρέσεις τους ή τις τοπικές αρχές αυτών.

Οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου θα εφαρμόζονται στην περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου το πρόσωπο που παρέχει ψυχαγωγικές υπηρεσίες ή ο αθλητής είναι κάτοικος, επιβεβαιώνει ότι η δραστηριότητα των ως άνω προσώπων ασκείται στα πλαίσια ενός προγράμματος ανταλλαγών.

Άρθρο 18. Συντάξεις

Άρθρο 18. Συντάξεις - Κείμενο νόμου

Τηρούμενων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19, συντάξεις και άλλες παρόμοιες αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε σχέση με προηγούμενή του απασχόληση, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες

Άρθρο 19. Κυβερνητικές υπηρεσίες - Κείμενο νόμου

1. α) Μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές εκτός από συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή μια πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού σε ένα φυσικό πρόσωπο για τις υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς αυτό το Κράτος ή την υποδιαίρεση ή την τοπική αρχή αυτού φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Κράτος.

β) Όμως, τέτοιοι μισθοί, ημερομίσθια και άλλες παρόμοιες αμοιβές φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος εάν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα σ' αυτό το Κράτος και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος αυτού του Κράτους και

i) είναι υπήκοος αυτού του Κράτους, ή

ii) δεν έγινε κάτοικος του Κράτους αυτού αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από το ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού, ή από ταμείο που συστάθηκε από αυτό, σε ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που προσέφερε προς το Κράτος αυτό ή υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού φορολογείται μόνο στο Κράτος αυτό.

β) Όμως, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, αν το φυσικό πρόσωπο είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16 και 18 εφαρμόζονται σε αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματική δραστηριότητα που διεξάγεται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20. Καθηγητές και σπουδαστές

Άρθρο 20. Καθηγητές και σπουδαστές - Κείμενο νόμου

1. Αμοιβές τις οποίες κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβάνει για διεξαγωγή έρευνας ή μελέτης ανώτερου επιπέδου ή για διδασκαλία, κατά τη διάρκεια χρονικής περιόδου που δεν υπερβαίνει τα δύο έτη, σε πανεπιστήμιο, ερευνητικό κέντρο ή άλλο παρόμοιο ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης, νόμιμα αναγνωρισμένο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν φορολογείται στο τελευταίο αυτό Κράτος.

2. Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν τη μετάβασή του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος είναι παρών στο πρώτο αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό της εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησής του, δε φορολογούνται σε αυτό το Κράτος με την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα ποσά προέρχονται από πηγές που βρίσκονται εκτός του Κράτους αυτού.

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα

Άρθρο 21. Άλλα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη, οποτεδήποτε και αν προκύπτουν, τα οποία δεν ρυθμίστηκαν με τα προηγούμενα Άρθρα της παρούσας Σύμβασης, φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισοδήματα με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως αυτή ορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος ο οποίος, είναι, κάτοικος, του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης σ' αυτό εγκατάστασης ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα συνδέεται ουσιαστικά με αυτή τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 22. Κεφάλαιο

Άρθρο 22. Κεφάλαιο - Κείμενο νόμου

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως ορίζεται στο Άρθρο 6, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.
2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία, η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση, την οποία έχει κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.
3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από πλοία ή αεροσκάφη σε διεθνείς μεταφορές ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των πλοίων ή αεροσκαφών, φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποία τα κέρδη από τα προαναφερθέντα πλοία ή αεροσκάφη φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8 της παρούσας Σύμβασης.
4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας

Άρθρο 23. Αποφυγή της διπλής φορολογίας - Κείμενο νόμου

Όταν κάτοικος τον ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο μνημονευόμενο Κράτος αναγνωρίζει:

α) ως έκπτωση από το φόρο εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σ' αυτό το άλλο Κράτος,

β) ως έκπτωση από το φόρο κεφαλαίου του κατοίκου αυτού ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Μια τέτοια έκπτωση δεν μπορεί όμως να υπερβαίνει και στις δύο περιπτώσεις το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου όπως υπολογίστηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο που μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση

Άρθρο 24. Μη διακριτική μεταχείριση - Κείμενο νόμου

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Κράτους κάτω από τις ίδιες συνθήκες ειδικότερα όσον αφορά στην κατοικία. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του Άρθρου 1, η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών.

2. Πρόσωπα χωρίς υπηκοότητα που είναι κάτοικοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκειται και στα δύο Κράτη σε οποιαδήποτε φορολογία η οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του Κράτους αυτού κάτω από τις ίδιες συνθήκες.

3. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία έχει επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν επιβάλλεται κατά τρόπο λιγότερο ευνοϊκό σ' αυτό το άλλο Κράτος από τη φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Κράτους που διεξάγουν τις ίδιες δραστηριότητες. Η παρούσα διάταξη δεν μπορεί να ερμηνευθεί ότι υποχρεώνει ένα Συμβαλλόμενο Κράτος να παρέχει σε κατοίκους του άλλου Κράτους οποιεσδήποτε προσωπικές εκπτώσεις, απαλλαγές ή μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς λόγω προσωπικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τις οποίες χορηγεί στους δικούς του κατοίκους.

4. Εκτός των περιπτώσεων κατά τις οποίες οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, της παραγράφου 6 του Άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12 εφαρμόζονται τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εκπίπτουν για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών αυτής της επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερομένου Κράτους. Επίσης οποιαδήποτε χρέη επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους εκπίπτουν για τον σκοπό του υπολογισμού του φορολογητέου κεφαλαίου αυτής της επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

5. Οι επιχειρήσεις του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, το κεφάλαιο των οποίων εν όλω ή εν μέρει κατέχεται ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υπόκεινται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε καμία φορολογία ή σχετική με αυτές διαδικασία που είναι περισσότερο επαχθής από τη φορολογία ή τις σχετικές επιβαρύνσεις στις οποίες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν.

6. Οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου, εφαρμόζονται στους φόρους που αναφέρονται στην παρούσα Σύμβαση.

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 25. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Σε περίπτωση που ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δύο Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν γι' αυτό ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της παρούσας Σύμβασης, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εσωτερική νομοθεσία των εν λόγω Κρατών, να παρουσιάσει την περίπτωση του στις αρμόδιες αρχές του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή αν η περίπτωση του υπόκειται στις διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 24, στην Αρμόδια Αρχή, του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η περίπτωση αυτή πρέπει να παρουσιασθεί μέσα σε τρία χρόνια από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης καταλογισμού του φόρου η επιβολή του οποίου δεν είναι σύμφωνη προς τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή καταβάλλει προσπάθειες αν η ένσταση της φαίνεται βάσιμη και η ίδια δεν είναι σε θέση να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την υπόθεση με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με τη Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από προθεσμίες στις εθνικές νομοθεσίες των Συμβαλλομένων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών προσπαθούν να επιλύουν με αμοιβαία συμφωνία οποιεσδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες που προκύπτουν ως προς την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Επίσης, σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται στη Σύμβαση μπορούν να συσκέπτονται για την αποφυγή της διπλής φορολογίας.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας, περιλαμβανομένης και μιας μικτής επιτροπής αποτελούμενη από τις ίδιες τις αρχές ή από τους αντιπροσώπους τους, με σκοπό την επίτευξη συμφωνίας με την έννοια των προηγούμενων παραγράφων.

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 26. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών ανταλλάσσουν εκείνες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Συμβαλλομένων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέτρο που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από το Άρθρο 1. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Κράτους και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων και των δικαστηρίων και διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με την βεβαίωση, είσπραξη, αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή την εκδίκαση προσφυγών αναφορικά με τους φόρους που καλύπτονται με την Σύμβαση. Τα εν λόγω πρόσωπα ή αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο γι' αυτόν τον σκοπό.

Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι

επιβάλλουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με τη νομοθεσία και την διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν με βάση την ισχύουσα νομοθεσία ή την διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

γ) να παρέχει πληροφορίες που να αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό, εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία, η αποκάλυψη των οποίων θα ήταν αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 27. Μέλη διπλωματικών ή προξενικών αποστολών

Άρθρο 27. Μέλη διπλωματικών ή προξενικών αποστολών - Κείμενο νόμου

Τίποτα σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμβάσεων.

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ

Άρθρο 28. Θέση σε ισχύ - Κείμενο νόμου

1. Τα Συμβαλλόμενα Μέρη γνωστοποιούν το ένα στο άλλο ότι οι νομικές προϋποθέσεις για τη θέση σε ισχύ αυτής της Σύμβασης έχουν ολοκληρωθεί.

2. Η παρούσα Σύμβαση τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία της τελευταίας γνωστοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και οι διατάξεις της έχουν εφαρμογή αναφορικά με εισόδημα που κτάται ή με κεφάλαιο που κατέχεται κατά ή

μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο η Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ.

Άρθρο 29. Λήξη

Άρθρο 29. Λήξη - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, μέσω της διπλωματικής οδού επιδίδοντας γνωστοποίηση λήξης τουλάχιστον έξι μήνες πριν από το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που ακολουθεί μετά την περίοδο των πέντε ετών από την ημερομηνία που η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ. Σ' αυτήν την περίπτωση η Σύμβαση παύει να ισχύει σε εισόδημα που αποκτάται ή σε κεφάλαιο που κατέχεται κατά ή μετά την πρώτη μέρα του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτό κατά το οποίο έγινε η ως άνω γνωστοποίηση.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογεγραμμένοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση. Έγινε στην Μόσχα την 26η Ιουνίου 2000 σε δύο πρωτότυπα στην Ελληνική, Ρωσική και Αγγλική γλώσσα & κάθε κείμενο είναι εξίσου αυθεντικό. Σε περίπτωση διαφοράς στην ερμηνεία υπερισχύσει το αγγλικό κείμενο.

Για την Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση της Ρωσικής Ομοσπονδίας

(υπογραφές)

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Σύμβασης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 28 αυτής,

Παραγγέλλομε τη δημοσίευση του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεση του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 26 Αυγούστου 2002

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
Ν. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
Α. ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Π. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Δ. ΡΕΠΠΑΣ Φ. ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ
Ε. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΧΡ. ΒΕΡΕΛΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΤΥΠΟΥ ΚΑΙ ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Γ. ΑΝΩΜΕΡΙΤΗΣ ΧΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους Αθήνα, 27 Αυγούστου
2002

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ